

**OTWARTA WYSTAWA ON-LINE DOKUMENTUJĄCA DZIAŁANIA ZWIĄZANE Z IDEĄ PROJEKTU
SKIEROWANA DO ARTYSTÓW ORAZ W DRUGIEJ FORMIE KONKURSOWEJ DEDYKOWANEJ
DLA STUDENTÓW UNIwersYTETU ARTYSTYCZNEGO W POZNANIU.**

IDEA PROJEKTU *Balkorama. Balkon jako metafora galerii sztuki.*

Balkorama inside/outside

Interdyscyplinarność w sztuce współczesnej łączy różne media, koresponduje z teraźniejszością, cyfryzacją i rozwojem aplikacji mobilnych. Istotny jej wymiar to możliwość dzielenia się nowymi doświadczeniami i wynikami pracy. Inspiruje do działań artystycznych w wymiarze symbolicznym i społecznym. Propozycja zmierzenia się z ideą miejsca nie jest niczym nowym jak również anektowanie przestrzeni zastanych, pustych i nieoczywistych. Zmieniając ich standardowy dotychczasowy charakter następują eksploracje owych przestrzeni dla sztuki - poniekąd wymuszone globalną sytuacją pandemi. Miejszem szczególnym jest balkon łączący wnętrze naszego zamkniętego bytowania z zewnątrz, który automatycznie przywołuje hasło *inside/outside* tak często obecne w sztuce. Cytując Zygmunta Baumana: „funkcją kultury nie jest zaspokajanie istniejących potrzeb, ale stwarzanie nowych.” (Z. Bauman, *Kultura w płynnej nowoczesności*). Myśl ta jest ponadczasowa, jakże adekwatna do współczesnej sytuacji zamknięcia i poddania kwarantannie struktury życia społecznego i kulturowego. Idea przeniesienia aktu twórczego z wewnątrz na zewnątrz w przestrzeń balkonu staje się alternatywą wyjścia i wejścia w nową rzeczywistość. Pozostając w domu - wyjście dookreśla kilka metrów kwadratowych zewnątrz, metaforycznej galerii sztuki, którą każdy z nas może stworzyć. Symboliczny wymiar balkonu już niejednokrotnie w historii sztuki stanowił inspirację do wypowiedzi artystycznej dla literatów, twórców teatru, scenografów, malarzy, muzyków lub innych działań alternatywnych – któż z nas nie pamięta scen balkonowych z *Romea i Julii* Williama Szekspira; sztuki dramatopisarza Jeana Geneta czy też obrazu Edouarda Maneta - *Balkon*; Francisca Goi - *Majas na balkonie* lub innych odniesień obecnych w filmach, grach komputerowych i działaniach festiwalowych. Ewenementem było wydarzenie w Montevideo, International Call *Balconadas* The Balcony Show the 7th WTA International Biennial Uruguay 2017 roku. Artyści z 75 krajów zaprezentowali swoje dzieła na balkonach. Fakt ten niezaprzeczalnie potwierdza otwartość idei powiązanej wprost ze sztuką, wpisując się inspiracyjnie w tworzenie metaforycznych galerii sztuki na balkonach a zarazem w ideę projektu *Balkorama*. Ramy artystycznej wizji wyznacza artysta, który niejednokrotnie jest kuratorem prezentowanego dzieła, projektu, wystawy lub działania artystycznego. Kreuje zdarzenie nadając miejscu nowego znaczenia. Samoistnie wkracza w przestrzeń *pomiędzy*. Tworzy spektakularne wymiary dzieła jako interdyscyplinarny i multimedialny nośnik komunikacji. Naturalnie eksploruje owe idee, które są nakładane na doświadczaną fizycznie przestrzeń naszych życiowych aktywności? W jakich kategoriach ją opisujemy, o ile zajmuje ona naszą uwagę jako odrębny byt? Czy są to kategorie filozoficzne czy użyteczne? Do jakich przestrzeni aspirujemy? Uruchamianie pewnego rodzaju zdarzeń balkonowych balansuje na granicy interdyscyplinarności sztuki osadzonej w teatralizowanej lub aranżowanej przestrzeni inicjującej powstanie autonomicznych kreacji artystycznych niezależnie od repertuaru: teatru, wernisażu wystawy, koncertu czy autorskiego manifestu twórczego. Wybrane środki wyrazu zawsze splatają różne wątki indywidualnej wypowiedzi artystycznej i przełamują ramy stereotypu prezentacji dzieła. W myśl Ervinga Goffmana (*Człowiek w teatrze życia codziennego*), który twierdził, że człowiek odgrywa swoisty spektakl, jest aktorem na scenie życia, a każdy, kto ogląda jego występ, stanowi publiczność. „Każdy zawsze i wszędzie, mniej lub bardziej świadomie, gra jakąś rolę [...] To właśnie w tych rolach znamy się nawzajem i znamy samych siebie.”

Sławomira Chorążyczewska